

پراتھہ مُرلی اوم شانتی "بادا داد" مذوبن "مینی بچی - تمھین آپنا تائیم ویست نھین کرنا ھے، اندر ہر نالیج کا سمرٹ گرتی رہو تو فندراجیت بن جائینگی، اپاسی آد نھین آئینگی"

پرشن :- تم بچی باب پر فدا کیون ھوئی ہو؟ فدا ہونی کا ارت کیا ھے؟

اُتر :- فدا ہونا آرٹات باب کی یاد ہر سماء جانا۔ جب یاد ہر سماء جاتی ہو تو آتما روپی بئتری چارج ہو جاتی ہے۔ آتما روپی بئتری نراکار باب سین جُتنی ہے، تو بئتری چارج ہو جاتی ہے، وکرم وناش ہو جاتی ہے۔ کمائی جمع ہو جاتی ہے۔

اوم شانتی . روحانی باب بئٹ روحانی بچوں کو سمجھاتی ہے، اب یہاں تم شریر کی ساث بئٹی ہو۔ جانتی ہو مرتبیو لوک ہر یہ آنتم شریر ہے۔ قر کیا ہونگا؟ قر باب کی ساث شانتی ڈام ہر اکنی ہونگی۔ یہ شریر نھین ہونگا قر سورج ہر آئینگی تو نمبروار پرشارت آنسار، سپ تو اکنی نھین آئینگی۔ یہ راجڈانی استاپن ہورہی ہے۔ جئسی باب شانتی کا، گیان کا ساگر ہے، بچوں کو یہی اُسا شانتی کا، سک کا ساگر بناء رہی ہے قر جاکر شانتی ڈام ہر وراجمان ہونا ہے۔ تو باب کو، گھر کو اور سکڈام کو یاد کرنا ہے۔ یہاں تم جتنا اس اُوستا ہر بئٹتی ہو، تمھاری جنم جنمانتر کی پاپ یسم ہوتی ہے۔ اسکو کھا جاتا ہے یوگ آگن۔ سنیاسی کوئی سروشکتیوں سین یوگ نھین لگاتی۔ وہ تورہنی کی اُستان بڑھ سین یوگ لگاتی ہے۔ وہ ہے ہین تنو یوگ، بڑھ اُتو اتنو سین یوگ لگانی والی۔ یہاں جیوآتمائوں کا کیل ہوتا ہے، وہاں سُویت ہوم ہر صرف آتمائیں رہتی ہے۔ اُس سویت ہوم ہر جانی کی لیئی ساری دنیا پرشارت کرتی ہے۔ سنیاسی یہی کھتی ہے ہم بڑھ ہر لین ہو جائیں۔ اُسا نھین کھتی ہم بڑھ ہر جاکر نواس کریں۔ یہ تو تم بچی اب سمجھم گئی ہو۔ پہنچی مارگ ہر کتنی کنکت سُنتی رہتی ہے۔ یہاں تو باب آکر صرف دو اکبر ہیں سمجھاتی ہے۔ جئسی منتر جپتی ہے نان۔ کوئی گُرو کو یاد کرتی ہے، کوئی کسکو یاد کرتی ہے۔ استودنٹ ٹیچر کو یاد کرتی ہے۔ اپی تم بچوں کو صرف باب اور گھر ہیں یاد ہے۔ باب سین تم ورثا لیتی ہو شانتی ڈام اور سکڈام کا۔ وہی دل ہر یاد رہتا ہے، مک سین کچ بولنا نھین ہے۔ بُدھی سین تم جانتی ہو شانتی ڈام کی باد ہے سکڈام۔ ہر پھلی مکتی ہر قر جیون مکتی ہر جائینگی۔ مکتی جیون مکتی داتا ایک ہیں باب ہے۔ باب بچوں کو وار وار سمجھاتی ہے تائیم ویست نھین کرنا چاہیئی۔ جنم جنمانتر کی پاپوں کا بوجھا سر پر ہے۔ اس جنم کی پاپوں آد کی تو سمرتی رہتی ہے۔ ستیگ ہر یہ باتیں ہوتی نہیں۔ یہاں بچی جانتی ہے جنم جنمانتر کی پاپوں کا بوجھا ہے۔ نمبروں ہے کام وکار کا وکرم، جو جنم جنمانتر کرتی آئی ہو اور باب کی نندا یہی بہت کی ہے۔ باب جتنا ہو سکی کو سدگتی دیتی، اُنکی کتنی نندا کی ہے۔ یہ سپ دیان ہر رکنا ہے۔ اب جتنا ہو سکی باب کو یاد کرنی کا پرشارت کرنا ہے۔ واسطو ہر واہ ستگرو کھا جاتا ہے، گُرو یہی نہیں۔ واہ گُرو کا کوئی ارت نہیں۔ واہ ستگرو۔ مکتی جیون مکتی وہی دیتی ہے نان۔ وہ گُرو تو آنیک ہے۔ یہ ہے ایک ستگرو۔ تم لوگوں نین گُرو تو بہت کیئی ہے۔ ہر جنم ہر گُرو کرتی ہے۔ گُرو کرکی قر اور اُر آستان پر جاتی ہے۔ شاید یہاں سین آچا راستا مل

جاء، ٿرائِل ڪرتی رهتني هئ اور اُور گُزوئون سین. پرنتو ملتا ڪچ ڀي نهين. آپي تمر بچي جانتي هو يهان تو رهنا نهين هئ. سڀو جانا هئ شانتي ڏاڻ. باپ تمهاري نِمنترن ٻر آئي هئ. تمکو ياد دلاتي هئ، تم نين همکو پُڪارا ڪ آئو، همکو آڪر پت سين پاون بنائي. پاون شانتي ڏاڻ ڀي هئ، سڪڏاڻ ڀي هئ. بُلاتي هئ همکو گهر لي جائو. گهر سڀو ياد هئ. آتما ڦت سين ڪھينگي همارا نواس آستان پرمداڻ هئ. پرم پتا پرماتما ڀي پرمداڻ ۾ رهتي هئ. هم ڀي پرمداڻ ۾ رهتي هئ.

آب باپ نين سمجھایا هئ تمر پر ورھسپت ڪي ڏسا بئني هوئي هئ. يه هئ بيدد ڪي بات، بيدد ڪي ڏسا سڀ پر بئني هئ. چڪر ڦرتا رهتا هئ. هم هيٺن سك سين دك ۾، ڦردک سين سك ۾ آتي هئ. شانتي ڏاڻ، سڪڏاڻ ڦريهه دڪڏاڻ. يه ڀي آب تم بچي سمجھتي هو، منشون ڪي تو بُڌي ۾ نهين بئنتا. آپي باپ جيٽي جي مڻا سڪلاءِ رهي هئ. پرواني شمع پر فِدا هو جاتي هئ. ڪوئي اُس پر عاشق هو جل جاتي هئ، فِدا هو جاتي هئ، ڪوئي ڦر قيرٽي پهن چلي جاتي هئ. يه ڀي بئترى لگائي هوئي هئ. اس آتما ڪي تو بهت نزديڪ هئ تو بهت سهنج هوتا هئ. باپ ڪوياد ڪرنى سين تمهاري بئترى چارج هوتي جاتي هئ. تم بچون ڪو ٿوري مُشكلاٽ هوتي هئ، انکو سهنج هئ. ڦريي انکو پرشارت تو ڪرنا پرنا هئ، جتنا تم بچون ڪو ڪرنا پرنا هئ. يه جتنا نزديڪ هئ، اُتنا ڦر بوجها هئ بهت. گائين ڀي هئ جنکي ماٿي ماما... انکي اوپر تو بهت ماملي هئ نان. باپ تو هئ هين سمپورڻ. انکو سمپورڻ بننا هئ، انکو سڀکي ديك ريك بهت ڪرنى پرتى هئ. ٻيل دونون انکي هئ تو ڀي خيال تو هوتا هئ نان. بچيون پر ڪتنى مار پرتى هئ تو جئسي ڪد ڪر هوتا هئ. ڪرماتيت آوستا تو پچاڙي ۾ هونگي. تب تڪ خيال هوتا هئ. بچيون ڪي چڻي نهين آتي هئ تو ڀي خيال هوتا هئ بيمار تو نهين هئ؟ سروس ڪا سماچار آني سين باپ ضرور انکو ياد ڪرينهي. بابا اس تن سين سروس ڪرتى هئ. ڪيي مرلي ٿوري چلتى هئ، ڀون تو ٻيل 4-2 روز مرلي نه ڀي آئي، تمهاري پاس پائنس رهتى هئ. تمکو ڀي آپني دائري دينکي چاهيئي. بئچ پر ڀي تم آچا سمجھاء ڪتى هو. جب آدي سناتن ديوسي ڏرم ٿا تو اُور ڪوئي ڏرم نهين ٿا. جهاڙ ڀي ضرور سات ۾ هونا چاهيئي. ورائتى ڏرمون ڪا راز سمجھانا هوتا هئ. پهلي پهلي ايك آدوبيت ڏرم ٿا. وشو ۾ شانتي، سك، پؤترتا ٿي. باپ سين هين ورثا ملتا هئ. ڪيونڪ باپ شانتي ڪا ساڳ، سك ڪا ساڳ هئ نان. آگي تم ڀي ڪچ نهين جانتي ٿي. آب جئسي باپ ڪي بُڌي ۾ يه سڀ هئ، آئسي تم ڀي بنتي هو. سك ڪا، شانتي ڪا ساڳ تم ڀي بنتي هو. آپنا پوتاميل دينکنا هئ ڪس بات ۾ ڪمي هئ؟ مئن بروبر پريم ڪا ساڳ هون، ڪوئي آئسي چلن تو نهين هئ جس سين ڪوئي ناراض هوتا هو؟ آپني اوپر نظر رکني هئ. آئسي نهين سمجھنا هئ ڪ بابا آشيراواد ڪرينهي تو تم يه بن جائينگي. نهين. باپ ڪهتي هئ مئن ڊrama آنوسار آپني سمير پر آيا هون. ميرا يه ڪلپ ڪلپ ڪا پروگرام هئ. يه گيان دوسرا ڪوئي دي نه سکي. سٽ باپ، سٽ ٿيچر، سٽ گر ايك هين هئ. يه ڀي پڪا نشچيه هئ تو تمهاري وجئه هئ. اٽني آنيڪ ڏرم جو

هئ، اُن سپيکا وناش هونا هيin هئ. جب ستيگي سوريونسي گھراٹا تا تو اؤر دوسرا ڪوئي گھراٹا نهيin تا ڦر پي ائسي هيin هونگا. سارا دن ائسي ائسي اپني سين باتين ڪرتi رهو. گيان ڪي پائنتس آندر تپكni چاهيئي، خوشi رهni چاهيئي. باپ ۾ فاليلج هئ، وهم تمڪو آب مل رهي هئ. اُسڪو ڏارط ڪرنا هئ، إسڀ ٽائيم ويست نهيin ڪرنا چاهيئي. رات ڪو ڀي ٽائيم ملتا هئ. ديكني هئ آتما آرگنس سين ڪام ڪرتi ٿڪ گئي هئ تو ڦر سو جاتي هئ. باپ تمهاري ڀڳتي مارگ ڪي سڀ ٿڪ دُر ڪر آٿڪ بناء ديتi هئ. جئسي رات ڪو آتما ٿڪ جاتي هئ تو شريرو سين الگ هو جاتي هئ، جسڪو نيند ڪها جاتا هئ. سوتا ڪوئن هئ؟ آتما ڪي سات ڪرم اندریان ڀي سو جاتي هئ. تو رات ڪو سوتi سميه ڀي باپ ڪو ياد ڪر ائسي ائسي خيالات ڪرتi سو جانا چاهيئي. هو سكتا هئ پچاڙي ۾ رات دن تم نيند ڪو جيتنi والي بن جائو. ڦر ياد ۾ هيin رهينگي، بہت خوشi رهينگي. 84 ڪي چڪر ڪو ڦراتi رهينگي. اٻاسي واپنکي (جھنڌکا) آد نهيin آئينگي. هي نيند ڪو جيتنi والي بچون، ڪمائي ۾ ڪي ڀي نيند نهيin ڪرنا هئ. جب گيان ۾ مست هو جائينگي تب تمهاري اوستا وهم رهينگي. يهان تم ٿورا ٽائيم بئنتي هو تو ڪي اٻاسي يا جھنڌکا نهيin آنا چاهيئي. اؤر طرف آقينشن جاني سين ڦر اٻاسي آئينگي.

تم بچون ڪو يه ڀي ڏيان ۾ رکنا هئ ڪ همڪو اؤرون ڪو ڀي آپسمان بنانا هئ. نهيin تو راجا ڪئسي بنينگي. دن ديئي دن نان کوئي.... دوسرى ڪو سمجھائينگي، دان ديتi رهينگي تو ڪي کوئينگا نهيin. نهيin تو جمع نهيin هونگا. منش تو بہت منڪوص ڀي هوتي هئ. دن پر بہت لڙائي جھڙڙي هو پرتi هئ. يهان باپ ڪھتي هئ تمڪو هم يه آوناشي دن ديتا هون تو تم ڦر اؤرون ڪو ديتi رهو. إسڀ منڪوص نهيin بننا هئ. دان نهيin ديتi هئ تو گويا هئ نهيin. يه ڪمائi ائسي هئ، إسڀ لڙائي آد ڪي بات نهيin، اسڪو ڪها جاتا هئ گپت. تم هو انڪاغنيتو واريئرس. پانچ وڪارون ڪي سات تم لڙتي هو، تمڪو آن نون واريئرس ڪها جاتا هئ. پيادون ڪا لشڪر بہت هوتا هئ. يهان ڀي ائسي هئ، پرجا بہت هئ، باقي ڪئپتن، ميجر آد سڀ هئ. تم سئنا هو، اُسڀ ڀي نمبروار هئ. بابا سمجھينگي يه ڪماندر هئ، يه ميجر هئ. مهارتii، گھوڙي سوار هئ نان. يه تو باپ جانتي هئ تين پرڪار ڪي سمجھاني والي هئ. تم واپار ڪرتi هو آوناشي گيان رتون ڪا. جئسي وهم ڀي واپار سڪلاتي هئ، گرو چلا جاتا هئ تو اسڪي پچاڙي چبلi چلاتي هئ نان. وهم هئ استول، يه ڦر هئ سوکيم. آنيڪ پرڪار ڪي ڏرم هئ. هر ايڪ ڪي اپني اپني مت هئ. تم ڀي جاڪر اُنهون ڪاسن ڀي سڪتي هو ڪ وهم لوگ ڪيا سڪلاتي هئ، ڪيا ڪيا سٺاتي هئ. باپ تو تمھين 84 ڪي چڪر ڪي ڪھاڻي سمجھاتي هئ. تم بچون ڪو هيin باپ آڪر ورثا ديتi هئ، يه دراما ۾ نوند هئ. آپي ڪلهيگ آفت تک يه آتمائين آتي رهتي هئ، وردي ڪو پاتي رهتي هئ. جب تک باپ يهان هئ، سنکيا بيدتي هيin جاتي هئ ڦر اتنi سڀ رهينگي ڪهان، کائينگي ڪهان؟ سڀ حساب رکنا پرتا هئ نان. وهان تو اتنi منش هوتي نهيin. کاني والي هيin ٿوري، سڀڪي اپني کيتي رهتي هئ. آناج رڪ ڪر ڪيا ڪريئنگي. وهان برسات آد ڪي ليئي يڳيم آد نهيin ڪرنi پرتi، جئسي يهان ڪرتi هئ. آپي باپ نين يڳيم رچا هئ. ساري پڙاڻي سرشتي يڳيم ۾ سواها هوني هئ. يه هئ بيدك ڪا يڳيم. وهم لوگ حد ڪي يڳيم رچتي هئ برسات ڪي ليئي. برسات پري تو خوشi هو گئي، يڳيم ڪي سقلتا هوئي. نهيin هونi سين آناج

نهين هونگا، آکال پر جاتا. پل یکيه آد رچتي هئ پرنتو برسات کو نهين پرنا هئ تو ڪيا ڪر سکتي هئ. آفتين تو سڀ آني هئ. موسلدار برسات، ارت ڪئک یهم سڀ هونا هئ. دراما کي چڪر ڪو تو تم بچون نين سمجها هئ. یهم چڪري بي بھت بڙا هونا چاهئي. ائڊور تائيز بڙي بڙي آستانون ۾ لگي هوئي هونگي تو بڙي بڙي لوگ پڙ هيئنگي. سمجھ جائينگي ڪ اب بروبر پرشوتمن سنگم یُگ هئ. ڪلهيگ ۾ بھت منش هئ. ستينگ ۾ ٿوري منش هوتي هئ. تو باقي سڀ اتنى ضرور ختم هو جائينگي شو جينتي معنيا هين سورڳ جينتي، لکشمی نارائڻ جينتي. بات تو بڙي سهنج هئ. شو جينتي منائي جاتي هئ. وھ هئ بيدھ کا باپ، اُس نين هين سورڳ کي استپانا ڪي ٿي. ڪلهم ڪي باط هئ، تم سورڳواسي ٿي. یهم تو بھت سهنج بات هئ. بچون ڪو اچي ريت سمجھم ڪر اؤر سمجھانا هئ. خوش ۾ ڀي رهنا هئ. اڀي هم سديو ڪي ليئي بييماريون سين چوٽ ڪر 100% هيلدري، ويلدري بنتي هئ. باقي ٿورا سميم هئ. پل ڪتنى ڀي دك، مؤت آد هونگي، تم اُس سميم بھت خوش ۾ هونگي. تم جانتي هو مؤت تو هونا هين هئ. ڪلپ ڪلپ کا ڀم کيل هئ. فڪرات ڪي ڪويي باط نهين. جو پکي هئ وھ ڪڀي هاء هاء نهين ڪريئنگي. منش ڪويي کا آپريشن آد ديكتي هئ تو چڪر آ جاتا هئ. اڀي تو ڪتنا بڙا مؤت هونگا. تم بچي سمجھتي هو هماري ليئي یهم هوتا هئ. گائن ڀي هئ مروان مؤت ملو ڪا شڪار.... اس پراطي دنيا ۾ تو بھت دك اُنایا هئ، اب نئين دنيا ۾ جانا هئ. آچا!

ميٺي ميٺي سڪيلڌي بچون پرت مات-پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اؤر گدمارندگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڏارڻا ڪي ليئي مکيء سار

(1) باپ سين اوناشي گيان ڏن ليڪر دوسرون ڪو دان ڪرنا هئ. گيان دان ڪرنى ۾ منڪوص نهين بننا هئ. گيان ڪي پائينتس اندر ٿيڪتي رهي. راجا بنني ڪي ليئي پرجا ضرور بناني هئ.

(2) اپنا پوتاميل ديكنا هئ - مئن باپ سمان پريم ڪا ساڳر بنا هون؟ ڪڀي ڪسي ڪو ناراڻ تو نهين ڪرتا هون؟ اپني چلن پر پوري نظر هئ؟

وردان - هر سميم آپني درشتني، ورتني، ڪرتني دواران شيوا ڪرنى والي پکي شيواڏاري ڀو شيواڏاري آرتات هر سميم سريشت درشتني سين، ورتني سين، ڪرتني سين شيوا ڪرنى والي، جسڪو ڀي سريشت درشتني سين ديكتي هو تو وھ درشتني ڀي شيوا ڪرتني هئ. ورتني سين وايومندل بننا هئ. ڪويي ڀي ڪارibe ياد ۾ ره ڪر ڪرتني هو تو وايومندل شڏ بنتا هئ. برهمڻ جيون ڪا سُواس هين شيوا هئ، جئسي سُواس نه چلنې سين موڙچت هو جاتي هئ آئسي برهمڻ آتما شيوا ۾ بزي نهين تو موڙچت هو جاتي هئ. اس ليئي جتنا سنيهي، اُتنا سهيوڳي، اُتنا هين شيواڏاري بنو.

سلوگن - شيوا ڪو کيل سمجھو تو ٿڪينگي نهين، سدا لائيت رهينگي.